

ГОДИШЕН ДОКЛАД С ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО УПРАВЛЕНИЕТО НА РИСКА ПО ЧЛ. 43 ОТ НАРЕДБА 44, ОСЪЩЕСТВЯВАНО ОТ УД АЛФА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ ЕАД КЪМ 31.12.2019г.

ДОКЛАДЪТ СЕ ОТНАСЯ ЗА СЛЕДНИТЕ ДОГОВОРНИ ФОНДОВЕ: ДФ АЛФА ИНДЕКС ИМОТИ, ДФ АЛФА SOFIX ИНДЕКС И ДФ СМАРТ ТЕХ

УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД е лицензирано управляващо дружество, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Средец, ул. “Кракра” № 18 тел.: +359 (2) 42 10 513, електронен адрес (e-mail): aam@alfafunds.com, електронна страница в Интернет (web-site) www.alfafunds.com. УД “Алфа Асет Мениджмънт” ЕАД е част от “Финансиа Груп” АД. Притежава лиценз за извършване на дейност като управляващо дружество № 12-УД/16.02.2006 г., издаден въз основа на Решение на КФН № 116-УД/14.02.2006 г.

УД “Алфа Асет Мениджмънт” ЕАД си поставя за цел да бъде максимално прозрачно и коректно дружество, както към своите клиенти, така и към всички останали заинтересовани лица. С настоящия документ се информират всички заинтересовани страни относно целите и политиката във връзка с управлението на риска . Докладът е изготвен съгласно Вътрешните правила за управление на риска и правилата за разкриване на информация по чл.43 от Наредба 44 (ЗА ИЗИСКВАНИЯТА КЪМ ДЕЙНОСТТА НА КОЛЕКТИВНИТЕ ИНВЕСТИЦИОННИ СХЕМИ, УПРАВЛЯВАЩИТЕ ДРУЖЕСТВА, НАЦИОНАЛНИТЕ ИНВЕСТИЦИОННИ ФОНДОВЕ И ЛИЦАТА, УПРАВЛЯВАЩИ АЛТЕРНАТИВНИ ИНВЕСТИЦИОННИ ФОНДОВЕ.

I. Цели, политики и процедури за управление на различните видове риск

Рискът в дейността по управлението на портфейла на Фонда е свързан с възможността фактическите постъпления от дадена инвестиция да не съответстват на очакваните, както и задължението, което Фондът има към държателите на дялове да изкупи обратно финансовите инструменти, когато те изискат това.

Спецификата при управлението на портфейли на договорни фондове извежда необходимостта от прилагането на адекватни системи за навременното идентифициране и управление на различните видове риск, като от особено значение са процедурите за управление на рисковете, механизмите за поддържането им в приемливи граници, оптимална ликвидност и диверсификация на портфейла.

1. Политиката за управление на риска на УД включва:

- а) процедури за установяване на рисковете, свързани с дейностите, процедурите и системите на управляващото дружество и за определяне на допускано ниво на риск, ако такова може да бъде установено;
- б) процедури и мерки за управление на рисковете, свързани с дейностите, процедурите и системите на управляващото дружество;
- в) механизми за осъществяване на наблюдение върху адекватността и ефективността на политиката и процедурите по т. а) и върху спазването от управляващото дружество и лицата, които работят по договор за управляващото дружество, на процедурите и мерките по т. б);

г) механизми за наблюдение върху адекватността и ефективността на предприетите мерки за отстраняване на констатирани непълноти и несъответствия в политиката и процедурите по т. 1 и процедурите и мерките по т. 2, вкл. невъзможност за спазването им от лицата;

д) счетоводни и административни процедури по управление на риска

Политиката по управление на риска като част от вътрешноорганизационната структура на УД действа и се прилага интегрирано с всички вътрешно-нормативни документи на дружеството.

Целта на Политиката е да се документират процедурите по установяване, управление, наблюдение и оценка на рисковете, свързани с дейността на УД по реда на Наредба № 44 от 20.11.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове.

(3) Детайлна категоризация на всички видове рискове се съдържа в Приложение 1, неразделна част от Правилата за управление на риска.

2. Управляващото дружество разграничава следните видове оперативни рискове:

а. Вътрешни – свързани с организацията на работата на управляващото дружество и във връзка с управлението на колективните инвестиционни схеми.

б. Външни – свързани с макроикономически, политически и други фактори, които оказват и/или могат да окажат влияние върху дейността на управляващото дружество във връзка с управлението на колективните инвестиционни схеми.

(1) Вътрешните оперативни рискове се състоят без да се ограничават до:

а. Рискове свързани с персонал;

б. Технологичен риск;

в. Рискове свързани с накърняване интереса на клиента.

(2) Външните оперативни рискове се състоят без да се ограничават до:

а. Риск на обкръжаващата среда;

б. Риск от физическо вмешателство.

3. Оценката на оперативните рискове се извършва от Отдел “Контрол и управление на риска”.

(1). Служителите, работещи в управляващото дружество оказват пълно съдействие на Отдел “Контрол и управление на риска”.

(2). Оперативните рискове се оценяват с една от следните оценки:

1. нисък – когато всички рискове са покрити с адекватни контролни процедури с висока ефективност и липсват или са налице незначителни отклонения;

2. среден – когато всички рискове са покрити в известна степен с контролни процедури с недостатъчна ефективност;

3. висок – когато не всички рискове са покрити с контролни процедури и/или процедурите на предварителния контрол липсват или не действат ефективно, в резултат на което е нарушено спазването на принципите за добро управление и прозрачност.

(3). Оценката на рисковете се отчита от отдела по управление на риска, въз основа на резултатите от описаната по-долу „Процедура по идентификация, оценка и контрол на риска“, прилагана от всички функционални звена на УД.

(4). Въз основа на отчетените резултати, съгласно процедурата, УД установява допустимо ниво на риск за организацията и осигурява извършването на дейността да бъде в рамките на определеното допустимо ниво.

4. (1) Рискове, свързани с персонала, са рискове, свързани със загуби от:

1. Измами и кражби на лица, работещи по договор за УД;
2. Грешки и недобросъвестно поведение от страна на служителите на УД, както и некоректно отношение на ръководния персонал към служителите;
3. Недостатъчна квалификация и липса на подготовка на лицата, работещи по договор за УД;
4. Неблагоприятни изменения в трудовото законодателство;
5. Неосигурена безопасност на трудовата среда;
6. Текучество.

(2) Методи за управление на рисковете, свързани с персонала включват:

1. Ясно дефиниране на вътрешни правила относно правата и задълженията на служителите, както и изготвяне и запознаване на служителите с индивидуални длъжностни характеристики;
2. Ясно дефинирани нива за достъп до информационните системи и бази данни на Управляващото Дружество;
3. Регулярни обучения на персонала по теми, свързани с финансова теория и практика, управление на риска, нормативната база, имаща отношение към дейността на УД, информационни технологии и сигурност и други;
4. Регулярни срещи между отделните звена на Управляващото Дружество за обмяна на опит, впечатления и препоръки, по отношение на източниците на риск и търсене на решения за управлението и минимизирането им;
5. Ежегодни събеседвания и оценка на персонала;
6. Поддържане на отворени, открити комуникации между различните звена в Управляващото Дружество;

7. Извършване на начален и периодичен инструктаж, свързан с безопасните условия на труд.

5. (1) Технологичните рискове могат да се разделят в 4 основни групи:

1. **Сигурност на използваните технологии** – информацията може да бъде променена, достъпна или използвана от неоторизирани лица. Източници на този риск са: външни атаки, злонамерени хакерски атаки, физическо унищожение, неodobрен достъп, недоволни служители, разнообразни системи за злонамерен достъп, имперсонирани и автоматизация на усилията за придобиване на нерегламентиран достъп до привилегирована информация.
Последствията от подобен тип риск са: промяна на информацията, външна измама, кражба на идентичност, кражба на активи управлявани и под пряк контрол от системите, уронване на репутацията и унищожаване на активи.
2. **Достъп/наличност до използваните технологии** – информация или приложения, до които няма да има достъп поради срив в системата/ите или природно бедствие и периодът по възстановяване. Източници на подобен риск са: срив в хардуерни устройства, сринове на мрежи, сринове в дейта центрове, форс мажорни обстоятелства.
Последствията от подобен тип риск са: незавършени транзакции, неосъществени продажби, накърнено доверие в клиенти, партньори и служители, забавяне или прекъсване на важни бизнес процеси, драстично намалена ИТ производителност на екипа.
3. **Оперативен технологичен риск** – намалена функционалност и/или производителност на системите, несъвършенство на използваните технологии, грешки на софтуерни продукти, приложенията или служителите, което намалява като цяло бизнес производителността или стойността. Източници на този риск са: неправилно оразмерени сървърни и мрежови ресурси, неефективен код, софтуерни архитектури, които не съответстват на системните и/или приложни нужди.
Последствията от подобен риск са: намалена удовлетвореност на клиентите и лоялност, прекъсване или забавяне на критични бизнес процеси, загуба на ИТ продуктивност.
4. **Риск свързан с нормативното съответствие** – обработването и съхранението на информацията не отговаря на регулаторните, ИТ или бизнес изисквания. Обикновено включва административни нарушения, глоби или уронване на репутацията от нарушаване на съответствието със закони, наредби и ИТ политики. Източници на подобен риск са: регулации, които са уникални за всяка юрисдикция, правни действия, неадекватни стандарти за нормативно съответствие на 3ти страни. Последствията от подобен риск са: уронване на репутацията, нарушаване на клиентската тайна, съдебни процеси и др.

(2) Методите за управлението на технологичните рискове включват:

1. Сигурност на използваните технологии

- Политика по архивиране данните, включително потребителски акаунти, бази данни с клиентска информация, изходен код на системите, оперативна документация в различните ѝ форми;
- Употребата и/или имплементацията на системи и код позволяващи RBAC (Role-Based Access Control);
- Организация и управление на достъпа на потребителите до информационната система на колективните инвестиционни схеми;
- Дефиниране на различни класове информация съхранявана в УД;
- Дефиниране на нива на достъп на служителите на управляващото дружество според длъжностната им характеристика;
- Употребата на последни версии на инфраструктурни системи и код;
- Процедура по възстановяване на работоспособността на информационната система;
- УД разработва и разполага с план за действие в кризисни ситуации, който осигурява продължаването и поддържането за достатъчно дълъг период нормалната работа на дружеството при спазване на законоустановените норми за дейността.

2. Достъп/наличност до използваните технологии

- Употребата на мониторинг системи за нападения (IDS, Intrusion Detection Systems);
- Употребата на системи за агрегиране и анализ на логове;
- Използването на HA (highly-available) доставчици и на инфраструктура, софтуерни архитектури и алтернативни комуникационни канали и технологии;
- Процедура за възстановяване на работоспособността на информационната система на УД и колективните инвестиционни схеми.

3. Оперативен технологичен риск

- Употреба на системи за мониторинг в реално време както и за анализ на исторически данни за производителността на системите;
- Интегрирани процеси и системи за оценка и тестване на производителността на системите и използваният софтуер.

6. (1) Рискове, възникващи от накърняване интереса на клиента в резултат на:

1. Действия в нарушение на определената инвестиционна стратегия;
2. Неправилна преценка за рисковия профил на клиента и избор на неподходяща и неуместна за клиента инвестиционна стратегия;
3. Виновно причинени вреди, които са в пряка причинна връзка с предоставяне на неверни, неточни или непълни анализи и прогнози в конкретна инвестиционна консултация;
4. Извършване на трансакции с инструменти, с които Клиентът няма право да търгува;
5. Недобросъвестно използване на поверителна информация, предоставена от клиента (неупълномощен достъп до поверителна информация на клиента), нарушаване на търговска тайна;
6. Злоупотреба с поверителна информация;
7. Конфликт на интереси;
8. Грешки при събиране, въвеждане и осчетоводяване на данни;

9. Действие в нарушение на политиката за най-добро изпълнение и дължима грижа към клиента;
10. Грешки при подаване на информация към клиента;
11. Грешки при преценка на клиентски активи;
12. Неправилна отчетност и съхранение на клиентски активи.

(2) Методи за управление на рисковете, свързани с накърняване на интереса на клиентите, включват:

1. Изчерпателно и максимално точно уговаряне в договорните отношения с клиента обхвата на управлението и конкретните сделки и действия, които УД е овластено да извършва.
2. С цел коректната оценка на рисковия профил на клиента УД класифицира клиентите, които се ползват от допълнителните услуги по чл. 86, ал. 2 от ЗДКИСДПКИ, предоставяни от УД си съгласно Правилата за категоризация на клиентите като професионални, непрофесионални или приемлива насрещна страна.
3. Изискване към клиентите и потенциалните клиенти да предоставят в писмена форма информация за установяване на съществени факти относно финансовите им възможности, инвестиционните цели, знания, опит относно услугите по управление на портфейл и предоставяне на инвестиционни консултации и за готовността им да рискуват. При промяна на горепосочените факти Клиентът се задължава своевременно да уведоми УД.
4. Поддържане на системи и процедури, които осигуряват трайното и конфиденциално съхранение на получената от клиентите информация за техните финансови възможности, инвестиционни цели, знания, опит и готовност да рискуват, както и за дадените им съвети и препоръки.
5. Предварително подробно запознаване на клиентите с вида и характеристиките на конкретния вид финансов инструмент и на конкретните рискове, свързани с него.
6. Разработване на система за отчитане пред клиента в съответствие с профила на клиента и законоустановените изисквания, която да гарантира навременното и точно подаване на изискуемата информация. При предоставяне на информация на клиента, УД се стреми да предоставя максимално релевантна такава, която да осигури на клиента възможност да направи преценка за обекта на инвестициите.
7. УД създава вътрешна организация и условия за установяване на потенциалните конфликти на интереси.
8. УД приема ефективни процедури и мерки за третиране на конфликт на интереси, съгласно чл. 127 и чл. 148 от Наредба 44 от 01.11.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, инвестиционните дружества от затворен тип и управляващите дружества, както и в съответствие с действащото законодателство и добрите международни практики.

9. УД прилага подходящи мерки за съхраняване на финансовите инструменти и паричните средства на клиентите и за отделяне на собствения портфейл от финансови инструменти от този на инвеститорите, да отчита отделно паричните средства на клиентите от сделки с финансови инструменти.

10. УД приема и прилага политика, която да осигурява постигането на най-добър резултат за клиента отчитайки факторите по чл. 30, ал. 1 ЗПФИ, като политиката определя по отношение на всеки клас финансови инструменти лицата, до които УД подава нарежданията или на които предава нарежданията за изпълнение.

11. УД организира права и нива на достъп до клиентска информация, които осигуряват превенция на лицата, работещи по договор за УД да разгласяват и да ползват за облагодетелстване на себе си или на други лица факти и обстоятелства, засягащи наличностите и операциите по паричните сметки и по сметките за финансови инструменти на клиенти на УД, както и всички други факти и обстоятелства, представляващи търговска тайна, които са узнали при изпълнение на служебните и професионалните си задължения.

7. (1) Като риск на обкръжаващата среда се класифицират рисковете свързани с възможните загуби, свързани с изменения в средата, в която оперира УД:

1. Неблагоприятни промени в нормативната уредба;
2. Риск, свързан с финансови средства с незаконен произход;
3. Рискове, свързани с прехвърлянето на важни дейности на трета страна изпълнител;
4. Политически изменения;
5. Изменения в данъчната уредба.

(2) Методите за управление на рисковете свързани с обкръжаващата среда включват:

1. УД поддържа актуална база данни с нормативната регламентация, имаща отношение към дейността на УД, организира мерки за следене на съответствието на прилаганите политики с изискванията на законодателството и използва външни консултанти и юридически кантори в случай на необходимост за привеждане на дейността на Управляващото Дружество в съответствие с нормативните изисквания и промените в тях;

2. При встъпване в трайни отношения (сключване на договор), УД извършва идентификация на клиентите в съответствие с изискванията на Закона за мерките срещу изпирането на пари и Закона за финансиране на тероризма, както и актовете по прилагането им. УД изисква от клиентите декларация за произход на средствата и съхранява събраните по идентификация на клиента данни и документи по начин, който позволява да бъдат достъпни при поискването им по законоустановения ред;

3. УД взема активно участие в публичните обсъждания по отношение планирани промени в нормативната уредба, касаеща дейността на Управляващото Дружество;

4. При възлагане за изпълнение на съществени функции, УД постоянно следи за ефективността и качеството на изпълнение от страна на лицата, до които УД подава или

предава нареждания за изпълнение, и когато е необходимо взема мерки за отстраняване на установени нередности.

8. (1) Риск от физическо вмешателство:

1. Природни бедствия;
2. Пожар;
3. Външни измами и кражби;
4. Терористични актове;
5. Непозволено проникване в информационните системи.

(2). Методи за управление на риска от физическо вмешателство:

1. Осигуряване на подходящ начин на наблюдение и контрол на помещенията, в които се намират технологичните средства и архивите на Управляващото Дружество;
2. Профилактика на регулярна база на въведените системи за наблюдение и контрол;
3. Процедура за докладване на инциденти.

9. (1) УД прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на оперативните рискове, свързани с осъществяването на дейността на УД и управляваните договорни фондове.

(2). Дългосрочната стратегия предвижда следните принципи при развитието на управлението на оперативните рискове:

1. Идентифициране на основните рискови идентификатори и представянето им пред Съвета на директорите на УД.
2. Създаване на карта на процесите в УД, както и правила за разпределението на задачите и отговорностите на отделите при всеки един от процесите.
3. Измерване статистически на точките, в които са концентрирани най-много събития.
4. Усъвършенстване на организацията, създавайки ясни правила и инструкции за всеки един от процесите.
5. Изготвяне на стратегия за редуциране на риска, чрез сключване на застраховки и други механизми за прехвърляне на риска.

(3). Краткосрочната стратегия за управлението на оперативните рискове включва:

1. Основната цел на краткосрочната стратегия е определяне на насоките, които трябва да бъдат следвани за идентифициране, оценка, наблюдение, контрол и намаляване на оперативния риск, свързан с дейностите на Фонда, както и определяне на организационната структура в УД, заета със създаването и практическото прилагане на системата за управление на оперативен риск.
2. Идентифициране на оперативния риск - за откриване и разграничаване на оперативния риск от другите видове риск, УД използва подробен анализ на бизнес процесите в дружеството, както и вътрешно за всеки отдел изследване, което представлява дейност по установяване на факти,

спомагащи за разкриването, определянето и локализирането на източниците и концентрация на оперативен риск в дейността на Фонда. Допуска се определени (малко на брой) рискове да не бъдат проследени (неидентифицирани). Поради тази причина се цели да се подобри своевременното установяване на неидентифицираните рискове във всеки отдел.

2.1. С цел по-точно разпределяне на операционните събития по рискови класове в зависимост от първопричината за тяхното възникване, в дейността на УД са идентифицирани, като потенциални четири основни рискови категории:

2.1.1. Рискове свързани с персонал - *Например:* грешки, недобронамереност, недостатъчна квалификация.

2.1.2. Технологичен риск - *Например:* неадекватност на провежданите операции, липса на прецизност на методите на обработка на данните, ниско качество на използваните данни.

2.1.3. Рискове, възникващи от накърняване интереса на клиента – *Например:* злоупотреба с поверителна информация; конфликт на интереси;

2.1.4. Риск на обкръжаващата среда *Например:* изменения в законодателството, политически изменения, изменения в данъчната система.

2.1.5. Риск от физическо вмешателство – *Например:* грабеж, терористичен акт, непозволено проникване в информационната система, природни бедствия, пожар.

2.2 Бизнес процес - Една или няколко свързани помежду си процедури или операции, които съвместно реализират определена бизнес задача и реализирането им води до конкретни резултати. С оглед постигането на по-точни резултати в оценка на оперативния риск са идентифицирани някои от следните бизнес процеси:

2.2.1 Управление на портфейли;

2.2.2 Оценка на НСА.

2.2.3 Координация и комуникация;

2.2.4 Организация и управление на продажбите и обслужване на клиенти;

2.2.5 Управление на риска;

2.2.6 Счетоводство на ДФ;

2.2.7 Счетоводство на УД;

2.2.8 Управление на УД;

2.2.9. Процес на регулативно и вътрешно групово отчитане, управленска информация;

3. Оценка на рисковете - чрез съпоставянето на идентифицираните рискове срещу бизнес процесите в една плоскост се отчита и влиянието им върху всеки вид осъществявана дейност в УД. По този начин се определя и така наречената рискова зона, която е пресечната точка на риска с конкретната дейност. Там е съсредоточен оперативния риск, който най-често подлежи на количествено измерване. Рискът се оценява от гледна точка на характеристиките - честота на възникване и степен на въздействие.

4. Наблюдение на рисковете - всички операционни събития, които носят ефективна загуба, както и такива с потенциална такава, надвишаваща 500 лв. следва да се докладват на отдела по „Контрол и управление на риска“ от съответните отдели и да се регистрират в базата данни.

5. Управление/Редуциране на риска – стратегията включва прилагането на правила уреждащи организационната структура и нивата на отговорност, както и политики по управление на рисковете, конкретизирани във вътрешните за УД документи. Отдел „Контрол и управление на риска“ може да извършва по-задълбочени анализи на рисковите фактори, както и да определя нови методи за управлението/редуцирането им.

10. Процедурата по идентификация, оценка и контрол на риск обхваща следните 4 фази:

1. Идентификация на рисковете – риск и контрол самооценка, идентификация на рисковете, които не са обект на контрол;

2. Оценка на риска – оценка на честота на настъпване и степента на въздействие на рисковете, както и промяна в нивата на риск:

а) отчитане на Съществени Рискови Показатели;

б) отчитане за настъпили инциденти.

3. Наблюдение на риска – наблюдение на неприемливите рискове, промяна в рисковете/рисковите нива и процеси за управление на риска:

а) отдел „Контрол и управление на риска“;

б) Съвет на директорите;

4. Намаляване на риска – управление за намаляване на риска, съобразно допустимото ниво на риск:

а) проследяване на открития риск при извършване на проверки от регистрирани одитори;

б) установяване на контролни стандарти.

11. (1) Идентификация на риска – в тази фаза се идентифицират основните рискове. Допуска се определени (малко на брой) рискове да не бъдат проследени (неидентифицирани). По

дефиниция това са рискове, които не могат да бъдат разпознати. Идентификацията на риска започва с вътрешно за всяко звено изследване, което представлява дейност по установяване на факти. За целта, всеки отдел се задължава да информира по подходящ начин ръководителя на отдел „Контрол и управление на риска“ относно броя на засечените инциденти, както и информация за размера на понесените щети, в случаите когато е налична информация за това.

- (1) Резултатът от фазата “Оценка” е набор от приемливи и неприемливи рискове.
- (2) По време на фазата “Ограничаване на риска” се прилагат подходящи мерки (контрол, прехвърляне или избягване) за ограничаване на неприемливите рискове.

12. (1) Риск и Контрол Самооценка. Целта на процеса по Риск и Контрол Самооценката е:

1. Да се подобри навременното установяване на неидентифицирани рискове;
 2. Да се подобри преценката за приемливостта на нивото на идентифицираните рискове;
 3. Да се доразвият и подобрят алтернативни механизми за контролиране на неприемливите рискове;
 4. Да се улесни прилагането на навременни и адекватни действия за ограничаване на риска;
 5. Да се ангажират отделните функционални звена в УД в процеса по установяване и оценка на риска, като по този начин се постига по-голяма отговорност на служителите на дружеството за управлението на рисковете.
- 2)** Процесът по Риск и Контрол Самооценка е периодичен. Всеки последващ цикъл е свързан с предходните особено във фазата “Идентификация”. Наборът от вече идентифицираните рискове служи като отправна точка, като в хода на процеса се проверява доколко те са актуални, междувременно ограничени или невалидни.
 - 3)** Резултатите от процеса по Риск и Контрол Самооценка се използват за определянето на Съществени Рискови Показатели за отделните бизнес функции. Крайните резултати се свеждат до знанието на съответно отговорните лица.

13. (1) Оценка на риска - действията, които се предприемат в тази фаза се предопределят от резултатите получени във фазата идентификация. Оценката се определя съвместно от съответния отдел, който идентифицира риска и отдела по контрол и управление на риска.

(2) Идентифицираните рискове се анализират от гледна точка на следните 2 характеристики:

1. честота на възникване;
2. степен на въздействие.

(3) Съгласно тази оценка, рисковете се категоризират на приемливи и неприемливи, съобразно определеното за допустимо ниво на риск в дружеството.

14. (1) Ограничаване на риска - въз основа на резултатите от оценката на риск се определят възможни мерки за ограничаването му. Необходимо е да се оцени и остатъчният риск, след предприемане на ограничителните мерки.

(2) Ограничаването на риска се налага в случаите когато, идентифицираните нива на риск надхвърлят приетите за допустими. Ограничаването може да бъде осъществено по няколко начина:

1. избягване на риска чрез прекратяване на дейността, която го поражда или заменянето и с алтернативна;
2. намаляване на възможността на проява на риска – чрез внедряването на контролни процеси, подобряване на надзора върху дейността, обучения;
3. намаляване ефекта от проявяването на риска – чрез застраховане;
4. прехвърляне на риска към трети страни, които по същество са обект на същия тип риск;
5. предварително установяване и приемане на част от ефекта на риска, като присъща за решението на управителните органи за продължаване на съответната дейност.

(3) Ограничителните мерки се одобряват от отдел „Контрол и управление на риска“

(4) Последната стъпка е извършване на действия съобразно одобрените ограничителни мерки.

15. Наблюдение на риска - предприемането на конкретни действия по ограничаването на риска е отговорност на упълномощените лица в съответните звена. Отделът по “Контрол и управление на риска” подпомага внедряването на контролните механизми и установяването на вътрешни контролни стандарти. Отговорните лица се отчитат пред отдела за контрол и управление на риска.

16. (1) Отчитане на настъпили инциденти – отчитането на настъпили инциденти цели:

1. да спомага за формирането на информационна база за загуби, предизвикани от операционни инциденти;
2. да спомага за увеличаване на риск културата, съответно подобряване на процеса по управление на риска и възможностите за ограничаване чрез подобряване на информацията за действителната цена на операционния риск;
3. периодично да измерва стойността на възникващите вследствие операционен риск инциденти, осигурявайки по-добра възможност на мениджмънта за ограничаване на разходите;

4. да подобри възможността за реагиране при значителни операционни инциденти;
5. да приведе в съответствия изискванията на нормативната уредба на ниво функционална единица;
6. да създаде изцяло синхронизирана процедура за събиране на данни и отчитане, както и избягване на дублиране на информация и празноти.

(2) Политиката по управление на риска изисква незабавно отчитане на инциденти, които са: значими; имат заплашителен характер; имат отношение към репутацията на дружеството; имат незаконно или осквернително действие.

17. Отчитане на Съществените Рискови Показатели:

1. Съществените Рискови Показатели дават информация на ръководния персонал дали специфичните рискове са в предварително определените граници и дали е необходимо предприемането на действия за ограничаването им до допустимото ниво за дружеството;
2. Наличието на Съществените Рискови Показатели се определя на базата на резултати от процеса по Риск и Контрол Самооценка;
3. Отделите сами идентифицират Съществените Рискови Показатели, свързани с тяхната дейност с помощта на отдела „Контрол и управление на риска“;
4. След оценката на Съществените Рискови Показатели отдел „Контрол и управление на риска“ и функционалните единици определят реалистични нива на рискова поносимост;
5. Съветът на директорите се уведомява при възникването/констатирането на Съществени рискови показатели.

II. По отношение на финансовите инструменти, в които колективните инвестиционни схеми инвестират УД разглежда следните видове риск:

1. **Пазарен риск** - промени в състоянието на пазара на ценни книжа, в икономическата среда, деловата активност на компаниите или други значими. Компоненти на пазарния риск са:
 - ✓ **Лихвен риск** - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в даден финансов инструмент поради изменение на нивото на лихвените проценти. Управляващото дружество използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения риск, свързан с всяка ценна книга, базирана на лихвен процент като облигации, лихвени суапи, фючърси, базирани на лихвени проценти и фючърси, базирани на облигации. Управляващото дружество прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на лихвения риск. Дългосрочната стратегия за управление на лихвения риск включва определяне на целеви стойности на чувствителността на портфейла към изменението на нивото на лихвените проценти, съгласно инвестиционните цели и

политика на Фонда. Краткосрочната стратегия включва ежеседмично определяне на чувствителността на дадена ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти.

- ✓ **Валутен риск** - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в даден финансов инструмент, деноминиран във валута, различна от лев и евро, поради изменение на курса на обмяна между тази валута и лева. Дългосрочната стратегия за управление на валутния риск включва измерване чрез използване на историческата волатилност на курса на съответната валута към лева или еврото спрямо нетната валутна експозиция. Краткосрочната стратегия за управление на валутния риск включва следене на ефективността на предпазването от валутен риск спрямо разпоредбите на МСС 39.
- ✓ **Ценови риск** - рискът от намаляване на стойността на инвестицията в даден финансов инструмент поради неблагоприятни промени на нивата на пазарните цени. От гледна точка на времето може да се търси дългосрочната стратегия за управление на ценовия риск включва: оценка на приложимостта и ефективността на използваните методи за измерване на ценовия риск; изготвяне на предложения до Съвета на директорите на управляващото дружество при установяване на необходимост от промяна на използваните методи за измерване на ценовия риск. Краткосрочна стратегия включва измерване и анализиране на получените резултати чрез един от приложимите за съответния пазар на ценни книжа количествени методи: историческа волатилност, измерена чрез стандартно отклонение, β -коефициента към индексите на съответните пазари. При невъзможност за споменатото измерване УД използва стандартното отклонение на избрания индекс на регулирания пазар, на който се търгуват дадените акции като заместител при цялостния анализ на портфейлите. Показателите по тази алинея се изчисляват веднъж в месеца.
- ✓ **Инфлационен риск** - вероятността от намаление на покупателната сила на местната валута и съответно от повишение на общото ценово равнище в страната и реализиране на загуби поради обезценка на активите, деноминирани в съответната валута. При повишаване на риска УД трябва да предприеме мерки за намаляване на паричните наличности.

Процедури

Управляващото дружество извършва качествен и количествен кредитен анализ на базата на:

- Финансовите отчети на емитента;
- Капиталовата структура на емитента;
- Управлението и репутацията на емитента.

Управлението на ликвидния риск на фонда се състои в анализ на база на исторически данни за входящи и изходящи парични потоци, свързани с дейността на колективната инвестиционна схема и поддържането на активни балансови позиции, които:

- осигуряват във всеки един момент възможността дружеството да изплати всички свои задължения на разумна цена и при минимален риск;
 - предотвратяват необходимостта от прибързана продажба на активи, което би довело до реализиране на загуби и/или пропуснати ползи. Управляващото дружество управлява ликвидния риск съгласно Правилата за поддържане и управление на ликвидността на съответните договорни фондове. Правилата посочват принципите и методите на управление, както и правата и задълженията на лицата, отговорни за управлението, отчетността и вътрешния контрол върху ликвидността
2. **Риск от несъвпадение с индекса SOFIX** (приложим за ДФ „Алфа SOFIX Индекс“) – възможността промяната в стойността на портфейла на индексния фонд да се различава значително от промяната в стойността на индекса SOFIX.
 3. **Ликвиден риск** възможността от загуби от наложителни продажби на активи при неблагоприятни пазарни условия за посрещане на неочаквано възникнали краткосрочни задължения;
 4. **Кредитен риск и риск на насрещната страна** – възможността от намаляване на стойността на позицията в един финансов инструмент при неочаквани събития от кредитен характер, свързани с емитентите на финансови инструменти, насрещната страна по борсови и извънборсови сделки, както и държавите, в които те извършват дейност. Управляващото Дружество разглежда три основни вида кредитен риск:
 - ✓ Контрагентен риск е рискът от неизпълнение на задълженията от насрещната страна по извънборсови сделки. Експозицията на колективната инвестиционна схема към насрещната страна по сделка с извънборсово търгувани деривативни инструменти може да бъде намалена като се използва обезпечение, което трябва да бъде достатъчно ликвидно. Обезпечението е ликвидно, ако то може да бъде продадено на цена, която е близка до неговата оценка преди момента на извършване на продажбата.
 - ✓ Сетълмент риск е рискът, възникващ от възможността договорните фондове да не получат насрещни парични средства или финансови инструменти от контрагент на датата на сетълмент, след като те са изпълнили задълженията по дадени сделки към този контрагент. УД измерва този риск чрез стойността на всички неприключени сделки с една насрещна страна като процент от стойността на управлявания портфейл. Не се включват сделките, сключени при условие на сетълмент DVP (доставка срещу плащане) и на пазари с функциониращ клирингов механизъм.
 - ✓ Инвестиционен кредитен риск е рискът от намаляване на стойността на инвестицията в дадена дългова ценна книга поради кредитно събитие при емитента на този инструмент. Кредитно събитие включва обявяване в несъстоятелност, неплатежоспособност, съществена промяна в капиталовата структура, намаляване на кредитния рейтинг и др.

Процедури

Управляващото дружество прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна.

Краткосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна включва:

- Текуща и последваща оценка на кредитния риск на дълговите финансови инструменти в портфейла на Фонда чрез качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на емитента, обезпечението на емисията, управлението и репутацията на емитента или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг за целите на оценката.
- Текуща и последваща оценка на кредитния риск на насрещната страна по извънборсови сделки посредством качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на контрагентите по извън-борсови сделки, предоставеното обезпечението (в случай на наличие на такова), управлението и репутацията на съответния контрагент или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг;
- Проследяване стойността и честотата на неприключените сделки с даден контрагент;
- Ежедневен контрол на спазването на законовите и приетите вътрешни лимити за концентрация към кредитен риск;
- Постоянно наблюдение на развитието и взаимовръзките между пазарите и икономиката, което улеснява идентифицирането на потенциално увеличаване на кредитния риск както на ниво сектори, така и на самостоятелна основа и факторите, които ги предизвикват.

Дългосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна включва:

- Изграждане на адекватни системи за управление на информацията, които да позволяват идентифициране на концентрации на кредитен риск и риск на насрещната страна;
 - Определяне на вътрешни лимити за концентрация на кредитен риск, в съответствие с инвестиционните цели и политика на колективната инвестиционна схема, при необходимост и по преценка на отдела за управление на риска и отдела за управление на активи;
 - Оперативен риск – това е възможността да се реализират загуби, свързани с грешки или несъвършенства в системата на организация, недостатъчно квалифициран персонал, неблагоприятни външни събития от нефинансов характер, включително и правен риск;
5. **Риск от концентрация** - възможността от загуба поради неправилна диверсификация на експозиции към клиенти, групи свързани клиенти, клиенти от един и същ икономически отрасъл, географска област или възникнал от една и съща дейност, което може да причини значителни загуби, както и рискът, свързан с големи непреки кредитни експозиции.

Процедури

- Управление на риска извършва периодични бек тестове относно одобрените вътрешни и законови лимити. Извършва стрес тестове, като на тази база дава препоръки за необходимите мерки за противодействие.
6. Оперативен риск – възможността да се реализират загуби, свързани с грешки или несъвършенства в системата на организация, недостатъчно квалифициран персонал, неблагоприятни външни събития от нефинансов характер, включително и правен риск (описани в раздел I);
7. Системен риск – този риск зависи от общите колебания в икономиката и пазарите като цяло и могат да се разделят на макроикономически, лихвен, валутен, инфлационен, политически, нормативен, непредвидими събития. Управляващото дружество не може да влияе върху системните рискове, но ги отчита и се съобразява с тях.

III. Структура и организация на звената, включително нива на отговорност и отчетност по управлението на рисковете в УД.

1. Организационната структура в управляващото дружество, свързана с управлението на риска включва:

- (1). Съвет на директорите.
- (2). Изпълнителен директор.
- (3). Служители, работещи по договор в управляващото дружество, а именно:
 - 3.1. Отдел „Контрол и управление на риска“
 - 3.2. Отдел „Управление на портфейли“
 - 3.3. Отдел „Счетоводство и административно обслужване“
 - 3.4. Отдел “Нормативно съответствие и вътрешен контрол”
 - 3.5. Отдел "Връзки с клиенти и маркетинг"
- (3) Комитет по управление на риска

2. Когато организационната структура, определената в ал.1, е друга или се промени, следва да се гарантира спазването на основния принцип за разделянето на отговорностите между служителите с цел предотвратяване конфликти на интереси.

3. Съветът на директорите има следните отговорности по управление на риска:

1. Приема правила за управление на риска както и последващите им актуализации.
2. Определя рисковата политика на договорните фондове при създаването им.
3. Взема решения за кадрово, софтуерно и друго осигуряване на дейностите по управление на риска.
4. Наред с отдела „Контрол и управление на риска“ на управляващото дружество, следи текущо за спазването на тези правила и издава заповеди за съобразяване с тях до служителите на Управляващото дружество в случай, че това се налага, като участва активно в процеса по управление на риска.
5. Компетентен е да взема решения относно намаляване на позиции, заемани по решение на инвестиционния консултант и за промяна в диверсификацията на активите на договорните фондове в рамките на инвестиционната политика, залегнала в проспектите на фондовете.

(2) Най-малко веднъж годишно преглежда и оценява правилата, като при непълноти и/или необходимост от подобряване на управлението на риска приема изменения и допълнения в правилата. Въз основа на извършената проверка и при необходимост от внасяне на промени в Правилата за управление на риска, Съветът на директорите на УД приема промени в Правилата, които се внасят в КФН в срок не по-късно от 7 дни след датата на приемането им.

4. Изпълнителният директор има следните отговорности по управлението на риска:

1. Организира работата по правилно провеждане на приетата от Съвета на директорите политика по управление на риска.
2. Създава организация на работа, която осигурява контрол и спазването на определените лимити и нива на риск на договорните фондове управлявани от УД.
3. Следи за съответствие на използваните от съответните служители процедури по измерване, наблюдение и оценка на риска с приетите вътрешно-дружествени документи от Съвета на директорите.
4. Взема решения за кадрово, материално-техническо и методическо осигуряване на дейностите по управление на риска.

5. (1) Отдел “Контрол и управление на риска” функционира независимо от останалите отдели и звена и се отчита пряко пред СД.

(2) Основните функции на отдела включват:

1. Разработване и внедряване на системата за управление на риска на база на Правилата за управление на риска на УД и на всяка КИС;
2. Изпълнение на правилата и процедурите по управление на риска;
3. Извършване на първоначална и текуща проверка на методите за оценка на риска и предложения за тяхната корекция; събиране, изготвяне и анализиране на ежедневната информация с цел оценка на риска на всяка позиция и на портфейла като цяло и предприемане на мерки за ограничаване на рисковите експозиции;
4. Контрол на входящите данни, необходими за оценка на риска;
5. Консултиране на Съвета на Директорите на УД относно определянето на рисковия профил на всяка колективна инвестиционна схема;
6. Докладване редовно пред Съвета на директорите на УД и отдел „Нормативно съответствие и вътрешен контрол“ за:
 - b) Съответствието между текущото ниво на риск, на което е изложена всяка управлявана колективна инвестиционна схема и одобрените рискови профили на тази схема;
 - c) Съответствието на всяка колективна инвестиционна схема с вътрешната ѝ система за ограничаване на риска;
 - d) Адекватността и ефективността на процеса за управление на риска и по-специално показващ дали са предприети подходящи коригиращи мерки в случаите, когато са констатирани недостатъци;
 - e) Докладване редовно пред Съвета на директорите на УД, представяйки текущото ниво на риск, на което е изложена всяка колективна инвестиционна схема и за текущите или предвиждани нарушения на ограниченията, като по този начин се осигурява предприемането на навременни и подходящи действия;

7. Участие в ежедневните процеси по планиране, наблюдение, управление и контрол на рисковете;
8. Контрол на спазването на установените лимити и сигнализиране на Съвета на директорите при достигане на утвърдените лимити или надвишаването им;
9. Гарантиране на съответствието с одобрената вътрешна система за ограничаване на риска на КИС, включително с нормативно определените лимити за стойността на общата рискова експозиция и риска на насрещната страна по чл. 46 – 48 от Наредба 44;
10. Извършване на преглед и подпомагане на организацията и процедурите за оценка на извънборсовите деривативи по чл. 49 от Наредба № 44;
11. Проверка и оценка на адекватността и ефективността на приетите от УД мерки, политики и процедури за установяване на всеки риск от неспазване на законовите задължения, както и свързаните това последици;
12. Следене за своевременно разкриване и предотвратяване на рисковете от използване на вътрешна информация и търговията на база вътрешна информация включително чрез поддържане на списък с вътрешните лица;
13. Осъществяване на контрол за изпълнение от членовете на Съвета на директорите и лицата, работещи по договор за УД на всички изисквания на законодателството, както и на правилата на УД и управляваните от него КИС и на поетите задължения към лицата, чиято дейност или портфейл дружеството управлява, съгласно сключените с тях договори;
14. Подпомага лицата, отговорни за извършваните от дружеството услуги и дейности, с цел гарантиране на осъществяването им в съответствие с изискванията на закона.

(3). Ръководителят и служителите в отдел “Контрол и управление на риска” не могат да бъдат лица, които участват във вземането на инвестиционни решения, на които е възложено оперативното управление на дружеството или които участват в извършването на дейности или отделни действия, спрямо които осъществяват контрол.

(4). Служителите в отдела следва да имат подходяща квалификация и професионален опит, които да съответстват на изпълняваните от тях дейности и функции да отговарят на нормативните изисквания.

(5). Ръководителят на Отдел “Контрол и управление на риска” се назначава от Изпълнителния директор на УД и се освобождава от длъжност при системно нарушаване на нормативната уредба и вътрешните правила, както и на основания, предвидени в сключения трудов договор.

(6). Отдел „Контрол и управление на риска“ осъществява функции по управление на риска и във връзка с извършваните от УД допълнителни услуги по чл. 86, ал. 2 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ), включително изготвя и представя на Съвета на директорите на Управляващото дружество веднъж годишно доклад за дейността на отдела, в който посочва констатираните непълноти и несъответствия в политиката и процедурите, както и предприетите мерки за отстраняването им.

(7). Отдел „Контрол и управление на риска“ е постоянно действащ отдел на УД, функциониращ отделно и независимо от другите отдели в УД. Включително чрез приемане и изпълнение на настоящите Правила, Съветът на директорите на УД осигурява дейността на отдела и гарантира

неговата йерархическа и функционална независимост от останалите, включително оперативни, отдели в УД.

(8). Отдел „Контрол и управление на риска“ изготвя и представя на Съвета на директорите на Управляващото дружество до 10-то число на всеки месец доклад по чл. 42, ал.1 т.6 от Наредба № 44 за предходния месец.

(9). Отдел „Контрол и управление на риска“ представя писмен доклад на Съвета на директорите на УД по чл.121, ал. 1 от Наредба № 44.

(10). Отдел „Контрол и управление на риска“ разкрива веднъж годишно публично информацията по чл. 43, ал. 1 от Наредба № 44 по отношение на изтеклата календарна година в срок до 31-во число на месец март, следващ календарната година.

б. Служители, работещи по договор в управляващото дружество извън лицата по чл. 3, 4 и 5 са задължени да се запознаят и да спазват процедурите, описани в правила по Управление на риска.

ба Комитетът по управление на риска подпомага дейността по контрол и управление на риска, като следи за спазването на правилата за управление на риска на управляваните договорни фондове и участва активно в управлението на риска. В него освен Ръководителя отдел „Контрол и управление на риска“, изпълнителния директор и портфолио мениджъра, могат да бъдат включени и външни консултанти.

IV. Информация относно използваните методи за оценка на всеки вид риск за ДФ „Алфа Индекс Имоти“, „Смарт Тех“ и „Алфа SOFIX Индекс“ и описание на съответните вътрешни и външни показатели, които се вземат предвид при прилагането на метода на измерване към 31.12.2019г.

1. Информация относно използваните методи

- ✓ Историческата волатилност се използва за измерване и изчисляване на пазарния риск, ценовия риск и валутния риск. УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД и управляваните от него фондове анюилизира резултатите с параметър $n=12$ (когато се използват месечни данни за стандартното отклонение), с параметър $n=52$ (когато се използват седмични данни), или параметър $n = \text{бр. работни сесии през годината}$ (когато се използват дневни данни). Историческата волатилност измерва колко цената се отклонява от средната си стойност. Когато историческата волатилност се повиши, това означава, че цените се движат по-бързо от обикновено и е индикация, че се очаква нещо да се промени или вече се е променило по отношение несигурността. Когато показателят пада, несигурността спада.
- ✓ Стандартно отклонение - намира употреба на всички места, където се използва историческата волатилност, като задължителен параметър, тоест при изчисление на пазарния, валутния и ценовия риск По същество стандартното отклонение е статистическа мярка за разсейването на стойностите на цената около нейната средна аритметична. Изследваните периоди варират като са описани подробно

в *“Обхват и характер на системите за отчет и измерване на риска”*. Позициите достигнали по-високи стойности, или с променяща се динамика на показателите са под допълнителен мониторинг. При относително по-голяма тежест в съответния портфейл могат да се коментират насоки за редуциране на позицията, за да се избегне съществена промяна в нетната стойност на активите.

- ✓ β -коефициентът се използва по-мащабно при оценката на ценовия риск в ДФ *“Алфа Индекс Имоти”* и ДФ *“Смарт Тех”*. Характерно е, че при имотите имаме ниска β , докато различният профил на компаниите в ДФ *“Смарт Тех”* са със стойности категорично над 1, или относително висока β -та .
- ✓ Модифицирана дюрация на инструментите с фиксирана доходност - спрямо сегашния портфейл методът се използва за оценка на лихвения риск, когато има облигации, като метод за количествена оценка на риска. Стойността показва какво движение в цената на облигацията да очакваме, когато доходността на облигациите до падежа се промени с един процентен пункт. През изминалата година такива инструменти е имало единствено в портфейла на ДФ *“Смарт Тех”*.
- ✓ Качествен и количествен кредитен анализ на базата на финансовите отчети, капиталовата структура, репутацията на емитента и обезпечението на емисията; Широко са застъпени водещи количествени показатели като: Печалба на акция (P/E); Счетоводна стойност на акция (P/B); Стойност на фирмата (EV/EBITDA). Следят се данните за забавен сетълмент и неизпълнението на плащания по извън борсови сделки, ако има такива. Заради характерната ниска ликвидност на БФБ, като оценка на риска се използва съотношение на средно месечните обеми на БФБ към всяка конкретна позиция в договорните фондове. Като потенциално проблемни отдел *„Контрол и управление на риска“* смята позиции, чийто обем е под средно месечните обеми. Методът се използва при оценка на инфлационния, ликвидния, контрагентния, сетълмент и инвестиционния кредитен риск.
- ✓ Tracking Error - риск от несъвпадение с индекса SOFIX. Показателят се използва за да измери пазарният риск в ДФ *“Алфа SOFIX Индекс”*, като отразява до каква степен фондът има отклонение спрямо стойностите на индекса на месечна база. Моделът отлично оценява работата на управляващото дружество в периоди на ребалансиране на следвания индекс, които понастоящем са 2 пъти в годината. Високата волатилност в тези периоди и наличието на външни спекулативни капитали може да даде съществена промяна в нетната стойност на активите на един дял. Ниските стойности на използвания метод (tracking error) показват, че управляващото дружество успешно неутрализира рисковете свързани с периодичното ребалансиране на индекса.
- ✓ Диверсификация на портфейла от акции и облигации и наблюдаване на лимитите за концентрация. В законовата база са застъпени множество лимити за концентрация и ограничение, като всеки един отделно се съблюдава и при нужда

се предприемат мерки да не се надвишават законовите лимити. Превантивно, за да се избегне такава ситуация, дружеството се стреми да поставя отложени поръчки за продажба, чиято цел е да противодейства на риска за надвишаване на пределните нива. Методът се използва за оценка и контрол на риска от концентрация.

- ✓ Чрез стойността на всички неизпълнени сделки като процент от стойността на управлявания портфейл се измерва рискът от неизпълнение на задълженията на насрещната страна.
- ✓ Чрез стойността на всички неприключени сделки с една насрещна страна като процент от стойността на управлявания портфейл се измерва сетълмент рискът.
- ✓ Рискът от концентрация се измерва посредством прилагането на механизми за следене на концентрацията в инструменти в съответствие със законовите изисквания и правилата на всеки фонд.
- ✓ Инвестиционният кредитен риск се измерва чрез качествен и количествен кредитен анализ на базата на финансовите отчети на емитента, капиталовата структура на емитента, управлението и репутацията на емитента

2. Обхват и характер на системите за отчет и измерване на риска на договорните фондове управлявани от „Алфа Асет Мениджмънт“.

Отдел „Контрол и управление на риска“ изготвя ежемесечни отчети за рисковите експозиции, включващи оценка на основните рискове за всеки един фонд. Моделът с използваните методи е разработен от отдел „Контрол и управление на риска“ и одобрен от Съвета на директорите. УД не делегира утвърждаването на модела на друга компания или лице. Методите за оценка се свеждат, без да се ограничават до:

За ДФ „Алфа SOFIX Индекс“:

Промени в броя дялове в обръщение

	01.01.2019 -31.12.2019 г.
Брой дялове в началото на периода	1 449 284.7929
Брой емитирани дялове	3 622.5321
Брой обратно изкупени дялове	414 433.3075
Брой дялове в обръщение към края на периода	1 038 474.0175

Дейността по управлението на рисковете се извършва ежедневно, като се спазват всички нормативни изисквания и вътрешните правила за управление на риска. При оценката на риска се прилагат подходящи измерители, като стойностите им се анализират ежедневно и се следят ограниченията и действащите лимити.

Основен риск за дейността на Фонда е понижаване на пазарните цени на притежаваните финансови инструменти, които към 31 декември 2019 г. са 90% от активите на Фонда. Подобно развитие би довело до отчитане на преоценъчни загуби и съответното намаляване на нетната стойност на активите.

Според вижданията на Управляващото дружество, Фондът е редуцирал кредитния риск (риск от невъзможност на издателя на ценни книжа да изпълни своите парични задължения) до минималното, чрез извършвания кредитен анализ, наблюденията на събитията и тенденциите в икономическите и политическите условия. В допълнение предвид факта, че компаниите в индекса са подбрани по 4 критерия от БФБ, остава минимална вероятност за кредитен риск. Също така има минимална стойност на фрий флоута, която величина е бариера за присъствието на такава компания. Остава вероятност за рязко влошаване в краткосрочен период, за което няма данни за периода. Въпреки това няма сигурност, че тези действия ще предотвратят загуби, възникнали от кредитен риск.

От началото на дейността си Фондът не е сключвал хеджиращи сделки.

Вследствие на използването на финансови инструменти Фондът е изложен на пазарен риск и по-конкретно на риск от промени във валутния курс, лихвен риск и ценови риск:

1. Анализ на пазарния риск

За следене и измерване на пазарния риск, дължащ се на промени в цените на капиталовите инструменти дружеството използва методологията на Tracking error, който метод измерва рискът от несъвпадение с индекс SOFIX. Управляващото дружество се стреми максимално да следва инвестициите на водещия индекс SOFIX, като се стреми да следва пропорциите и тежестите, които са зададени за всяка една участваща компания. Проверката за съответствие е вече споменатият метод на измерване. Подробна информация за инструментите, в които Управляващото дружество може да инвестира активите на Фонда е включена в Проспекта и правилата на Фонда.

Стандартно tracking errors или риска от несъвпадение с индекса се изчислява на база годишната възвръщаемост, сравнена всеки месец за последните 24 месеца. При така използваната методология стойността в края на годината е 1,73%. Като допълнително изчисление се сравняват месечните изменения, което при извадка за последните 36 месеца дава резултат от 1,02%. Трябва да се отбележи, че ежемесечните стойности на методологията са в подобряваща редица, въпреки спадащата ликвидност на БФБ.

2019г.	tracking error на база годишната възвръщаемост; период 24 месеца	tracking error на база месечната възвръщаемост; период 36 месеца
януари	4,23%	1,05%
февруари	3,96%	1,12%
март	3,98%	1,18%
април	3,99%	1,17%
май	3,52%	1,16%
юни	3,28%	1,15%

юли	2,83%	1,17%
август	2,34%	1,16%
септември	1,92%	1,16%
октомври	1,78%	1,07%
ноември	1,74%	1,09%
декември	1,73%	1,02%

За избягване на риска от концентрация, Управляващото дружество се стреми да спазва заложените ограничения за инвестиране на активите на Фонда.

Диверсификация на портфейла от акции и наблюдаване на лимитите за концентрация - към 31.12.2019г. има една икономическа група, за която се следи дали сумарно акциите надвишават 20% от състава на SOFIX. В групата влизат акциите на Химимпорт АД и ЦКБ АД, като сумарно те са 13,75%, което не предполага изпадането на втората от състава на индексът SOFIX.

Стандартно отклонение и историческата волатилност на котировките - изчисленията на историческата волатилност на база последния работен ден в седмицата, през последната 1г. показват стойност в края на периода от 6,1% , като се използват данни за седмичните изменения за последната година. Допълнително отдел „Контрол и управление на риска“ изчислява и историческата волатилност на база месечните изменения през последните 36 периода, където показателят достига стойност от 9,32%. В първия случай стандартното отклонение е на база седмичните данни, като се взимат данните от последния работен ден на седмицата. При втория стандартното отклонение е на базата месечните данни за последните 36 месеца.

Основните разновидности на пазарния риск – валутен, лихвен и ценови, на които е изложен Фондът в своята дейност, са разгледани по-долу.

1.1. Валутен риск

Сделките на Фонда се осъществяват в български лева. Към датата на приемане на финансовия отчет България продължава да има фиксиран курс към еврото, което премахва в значителна степен валутния риск. Такъв риск би възникнал при промяна на нормативно определения курс 1 евро към 1.95583 лв., за което Управляващото дружество не разполага с информация.

Фондът не е осъществявал сделки в чужда валута

1.2. Лихвен риск

Лихвен риск е рискът, при който справедливата стойност на бъдещите парични потоци на даден финансов инструмент се колебаят в резултат на промените в пазарните лихвени проценти. Чувствителността на ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти се измерва чрез дюрацията, като УД използва метода на модифицираната дюрация за измерване на лихвения риск. Фондът не използва кредитно финансиране за дейността си, поради което пасивите на Фонда не са изложени на лихвен риск.

Лихвеният риск възниква от ефектите на колебанията в преобладаващите нива на пазарите лихвени проценти върху справедливата стойност на финансовите активи и пасиви и бъдещия паричен поток (риск от лихвения процент по справедлива стойност) и/или плаващ лихвен дълг, който излага на риск от лихвен риск по паричните потоци.

Лихвоносните финансови активи, притежавани от Фонда, включват единствено парични инструменти.

1.3. Ценови риск

Основният ценови риск, на който е изложен Фондът е свързан с инвестициите в капиталови ценни книжа. Справедливата стойност на тези финансови инструменти се влияе от промени в пазарните равнища на съответните ценни книжа, което от своя страна рефлектира върху доходността на Фонда.

Към края на отчетния период – 31.12.2019 г. търгуемите финансови инструменти формират 90% от активите на Фонда. С цел редуциране на ценовия риск Фондът диверсифицира портфейла си от финансови инструменти, спазвайки инвестиционните ограничения.

2. Анализ на кредитния риск

Излагането на Фонда на кредитен риск е ограничено до размера на балансовата стойност на финансовите активи, признати към датата на отчета, както е посочено по-долу:

	2019	2018
	'000 лв.	'000 лв.
Групи финансови активи – балансови стойности:		
Финансови инструменти по амортизирана стойност		
Вземания по лихви и други вземания	1	
Пари и парични еквиваленти	54	249
Финансови активи по справедлива стойност през печалбата и загубата	491	559
	546	808

Кредитният риск относно пари и парични еквиваленти се счита за несъществен, тъй като контрагентите са банки с добра репутация и висока външна оценка на кредитния рейтинг.

Ръководството на Управляващото дружество счита, че всички гореспоменати финансови активи, които не са обезценявани през представените отчетни периоди, са финансови активи с висока кредитна оценка.

Фондът редовно следи за навременното получаване на дължимите парични суми, като информацията се използва за анализ на кредитния риск на контрагентите.

При определяне дали кредитният риск на даден финансов актив е нараснал значително след първоначалното признаване и при оценяването на очакваните кредитни загуби, Фондът взима предвид разумната и обоснована информация, която е подходяща и достъпна без излишни разходи или усилия. Това включва както количествена, така и качествена информация и анализ,

основани на историческия опит на Фонда и обоснована кредитна оценка и включваща прогнозна информация.

Фондът приема, че кредитният риск по даден финансов актив е нараснал значително, ако просрочието е по-голямо от 30 дни.

Фондът счита, че финансовият актив е в неизпълнение, когато е изпълнено поне едно от следните условия:

- е малко вероятно кредитополучателят да изплати кредитните си задължения към Фонда в пълен размер, без да изисква от Фонда действия като реализиране на гаранция (ако има такива)
- финансовите активи, за които просрочието е по-голямо от 90 дни

Паричните средства в банката попечител са както следва:

	2019		2018	
	Рейтинг към 31.12.2019 г.	Салдо към 31.12.2019 г. в хил.лв.	Рейтинг към 31.12.2018 г.	Салдо към 31.12.2018 г. в хил.лв.
Юробанк България АД	BBB-	54	BBB-	249

- Фондът е изложен на кредитен риск във връзка с финансовите инструменти, отчитани по справедлива стойност през печалбата и загубата, който е ограничен до размера на балансовата стойност на финансовите активи, признати към датата на финансовия отчет. Кредитният риск относно вземанията, паричните средства и паричните еквиваленти се счита за несъществен, тъй като контрагентите са банки с добра репутация и висока външна оценка на кредитния рейтинг.
- Фондът не е предоставял финансови активи като обезпечение, нито е получавал активи като обезпечение или друго кредитно подобрене през 2019 г.

3. Анализ на ликвиден риск

За да се избегнат ликвидни проблеми, се извършва контрол и оценка на ликвидността и паричните потоци на Фонда, като се предприемат и активни действия като поддържане на депозит „на виждане”, краткосрочни депозити до 3 месеца.

Върху ликвидността на Фонда се извършва ежедневно наблюдение. Предвид задължението за предявяване на дялове за обратно изкупуване всеки работен ден Управляващото дружество следи изходящите и входящи парични потоци на седмична, месечна база.

При констатиране на ликвидни проблеми е изградена процедура по уведомяване на заинтересованите лица – лицето отговорно за управлението на риска, инвестиционния консултант, съвета на директорите.

През отчетния период ликвидните средства са били над 5% от нетната стойност на активите, което е показателно, че през периода Фондът не е бил изложен на съществено намаляване на ликвидните му средства.

От започване на дейността на Фонда не е отчетен недостиг на ликвидни средства или затруднения при покриване на задълженията му.

През отчетния период фондът не е ползвал външни източници за осигуряване на ликвидни средства, като е изпълнявал своите текущи задължения в срок.

Всички пасиви на Фонда са нелихвоносни и са с остатъчен матуритет до 1 месец.

Матуритетната структура по остатъчен срок по балансова стойност на активите и пасивите е изготвен според договорните падежи за депозити и ценни книжа:

към 31.12.2019 г.	до 3 месеца	Без матуритет	Обща сума
	хил. лв.	хил. лв.	хил. лв.
Вземания от дивиденди	1	-	1
Пари и парични еквиваленти	-	54	54
Акции	-	491	491
Общо активи	1	545	546
Текущи задължения	1	-	1
Общо пасиви	1	-	1

УД и Фондът следват задълженията за ликвидност съгласно нормативна уредба за ликвидни средства, с които Фондът трябва постоянно да разполага. През 2019 г. ликвидните средства са били винаги над нормативно определения минимум и не са ползвани външни източници на ликвидни средства.

Към 31 декември 2019 г. задълженията на Фонда възлизат на 822 лв., дължими към Управляващото дружество, банка депозитар и инвестиционния посредник на фонда и са погасени изцяло в началото на 2020 г.

4. Операционен риск

Фондът е изложен на операционни рискове, като например риск за попечителството. Попечителски риск е рискът от загуба на ценни книжа, държани на отговорно пазене, по повод на несъстоятелност или небрежност на попечителя. Въпреки че е налице подходяща правна рамка, която премахва риска от загуба на стойността на ценните книжа, държани от попечителя, в случай на неплатежоспособност на Фонда, възможността на Фонда да прехвърли ценни книжа може временно да бъде нарушена.

Информация съгласно насоките на CESR за измерване на риска и изчисляване на обща рисковата експозиция и риска на насрещната страна при колективните инвестиционни схеми (The CESR Guidelines 10-788)

УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД не използва метода „стойност под риск“ (VaR) при изчисляването на общата рискова експозиция на управляваните от него колективни инвестиционни схеми.

Съгласно Правилата и Проспекта при управлението на ДФ „Алфа Sofix Индекс“, УД изчислява „грешката от следване“ (tracking error) спрямо референтния индекс въз основа на месечни данни.

Общият риск на портфейла възлиза на 6,1%, измерен чрез анюализирано стандартно отклонение за годината на база седмичните изменения. За да може да се постигнат статистически релевантни резултати, за изчислението на стандартното отклонение се използват седмични данни от поне 52 (петдесет и две) седмични наблюдения.

Общата рискова експозиция на Фонда се изчислява най-малко един път дневно, а при необходимост може да се изчислява и по-често.

Използваната формула за изчисление на „грешката от следване“ е следната:

$$TE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (R_P - R_B)^2}{N-1}}$$

Where:
TE = Tracking Error
R_p = Return of Manager or Fund
R_B = Return of Benchmark
N = Number of Return Periods

Резултатът е корен квадратен от сумите на разликите за всеки един изследван период, повдигнати на квадрат / (делено) броя на изследваните периоди минус един.

УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД не извършва хеджиращи операции имащи за цел да намалят валутния риск, при пасивното управление на „Алфа Sofix Индекс“.

Управляващото дружество не хеджира или управлява лихвения риск при пасивното управление на „Алфа Sofix Индекс“.

Стойността на портфейла подложена на сетълмент риск към края на отчетния период е 0%.

5. Политика и процедури за управление на капитала

Целите на Управляващото дружество по отношение управлението на капитала са:

- Постигане на доходност съразмерна с поемането на минимален риск за инвеститорите;
- Поддържане на висока ликвидност с цел навременното погасяване на задължения към инвеститори, които биха възникнали при предявяване на дялове за обратно изкупуване;
- Адекватно съотношение между вложените парични средства в ценни книжа и паричните инструменти.

Управлението на капитала на Фонда, използването му за генериране на доход се извършва от инвестиционния консултант на Управляващото дружество в съответствие с нормативната уредба, Проспекта и Правилата на Фонда, под наблюдението на отдел „Нормативно съответствие и вътрешен контрол“, отдел „Контрол и управление на риска“ и активното взаимодействие с отдел „Счетоводство“ съгласно правилата за вътрешната структура и вътрешния контрол на Управляващото дружество.

За ДФ „Алфа Индекс Имоти“:

Промени в броя дялове в обръщение

	Брой
Брой дялове към 31.12.2018 г.	618 510.5971
Брой емитирани дялове	-
Брой обратно изкупени дялове	60 547.1982
Дялове в обръщение към 31.12.2019 г.	557 963.3989

Дейността по управлението на рисковете се извършва ежедневно, като се спазват всички нормативни изисквания и вътрешните правила за управление на риска. При оценката на риска се прилагат подходящи измерители, като стойностите им се анализират ежедневно и се следят ограниченията и действащите лимити.

Съществен риск на този етап от развитието на Фонда е наличието на инвеститори, притежаващи значителен дял от дяловете в обръщение на Фонда, чието групово изтегляне от Фонда би могло да доведе до ликвидни проблеми. Заради наличието на инвеститори със значителен дял УД поддържа по-високо ниво на паричните средства.

Основен риск за дейността на Фонда е понижаване на пазарните цени на притежаваните финансови инструменти, които към 31 декември 2019 г. са 58.19 % от активите на Фонда. Подобно развитие би довело до отчитане на преоценъчни загуби и съответното намаляване на нетната стойност на активите.

Според вижданията на Управляващото дружество, Фондът е редуцирал кредитния риск (риск от невъзможност на издателя на ценни книжа да изпълни своите парични задължения) до

минималното, чрез извършвания кредитен анализ, диверсификацията на инвестициите, наблюденията на събитията и тенденциите в икономическите и политическите условия. Въпреки това няма сигурност, че тези действия ще предотвратят загуби, възникнали от кредитен риск.

От началото на дейността си Фондът не е сключвал хеджиращи сделки.

Вследствие на използването на финансови инструменти Фондът е изложен на пазарен риск и по-конкретно на риск от промени във валутния курс, лихвен риск и ценови риск:

1. Анализ на пазарния риск

За следенето на пазарния риск ежедневно се изчислява модифицирана дюрация и стандартно отклонение на портфейла. Предвид липсата на обеми, сделки и котировки на пазара на облигациите следва да се има предвид, че статистическите модели за измерване на риска могат да не измерват риска адекватно както при един активен пазар.

За намаляване на пазарния риск дължащ се на промени в цените на капиталовите инструменти, Управляващото дружество се стреми максимално да диверсифицира инвестициите в портфейла спрямо определен икономически сектор, икономическа структура или емитент. Подробна информация за инструментите, в които Управляващото дружество може да инвестира активите на Фонда е включена в Проспекта и правилата на Фонда.

Диверсификация на портфейла от акции на компании и облигации и наблюдаване на лимитите за концентрация – към 31.12.2019г. всички компании с дял над 5% спрямо общите активи са сумарно 33,42% и не надхвърлят законовото изискване за 40%. Компанията с най-голяма тежест има дял от 9,23% и не надхвърля законово изискване за 10%. Няма концентрация на компании от една икономическа група.

За периода от създаване на Фонда до 31 декември 2019 г., предвид характера, структурата и обема на инвестициите, не е преценено като необходимо и целесъобразно извършването на хеджиране на риска.

За избягване на риска от концентрация, Управляващото дружество се стреми да спазва заложените ограничения за инвестиране на активите на Фонда.

Основните разновидности на пазарния риск – валутен, лихвен и ценови, на които е изложен Фондът в своята дейност, са разгледани по-долу.

1.1. Валутен риск

Сделките на Фонда се осъществяват в български лева. Няма активи деноминирани в щатски долари, или други валути различни от лева и евро. Към датата на приемане на финансовия отчет България продължава да има фиксиран курс към еврото, което премахва в значителна степен валутния риск. Такъв риск би възникнал при промяна на нормативно определения курс 1 евро към 1.95583 лв., за което Управляващото дружество не разполага с информация.

1.2. Лихвен риск

Лихвен риск е рискът, при който справедливата стойност на бъдещите парични потоци на даден финансов инструмент се колебаят в резултат на промените в пазарните лихвени проценти. Чувствителността на ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти се

измерва чрез дюрацията, като УД използва метода на модифицираната дюрация за измерване на лихвения риск. Модифицирана дюрация се използва при облигации, лихвен суап, фючърси базирани на лихвени проценти. Към 31 декември няма активи за които да се изчислява модифицирана дюрация Фондът не използва кредитно финансиране за дейността си, поради което пасивите на Фонда не са изложени на лихвен риск.

Лихвеният риск възниква от ефектите на колебанията в преобладаващите нива на пазарите лихвени проценти върху справедливата стойност на финансовите активи и пасиви и бъдещия паричен поток (риск от лихвения процент по справедлива стойност) и/или плаващ лихвен дълг, който излага на риск от лихвен риск по паричните потоци. Фондът не държи ценни книжа с фиксиран или плаващ лихвен процент.

Лихвоносните финансови активи, притежавани от Фонда, включват единствено парични инструменти.

1.3. Ценови риск

Основният ценови риск, на който е изложен Фондът, е свързан с инвестициите в капиталови ценни книжа. Справедливата стойност на тези финансови инструменти се влияе от промени в пазарните равнища на съответните ценни книжа, което от своя страна рефлектира върху доходността на Фонда. Ценовият риск се измерва чрез Стандартно отклонение (STDEV) и Историческа волатилност (HV). Ежемесечно се въвеждат данните за всяка една ценна книга, като се обработват дневните данните за последната година.

Към края на отчетния период – 31.12.2019 г. търгуемите финансови инструменти формират 58.19% от активите на Фонда. С цел редуциране на ценовият риск Фондът диверсифицира портфейла си от финансови инструменти, спазвайки инвестиционните ограничения.

β -коефициентът към индексите на съответните пазари - характерно за компаниите от сектора на имотите са стойности под 1, дори клонящи към 0.5 в дълги периоди от време. Изключение правят по-тежките кризи, когато показателят трайно може да се задържи над 1.5 за продължителен период от време. Тази характерна особеност е заради забавения ефект върху цените на имотите при влизане в криза, респективно при излизане от криза. Най-ликвидните компании от портфейла на фонда са със стойности за бета в диапазона 0.40- 0.60, което е характерно за сравнително спокоен и стабилен сектор.

2. Анализ на кредитния риск

Излагането на Фонда на кредитен риск е ограничено до размера на балансовата стойност на финансовите активи, признати към датата на отчета, както е посочено по-долу:

	2019	2018
	‘000 лв.	‘000 лв.
Групи финансови активи – балансови стойности:		
Пари и парични еквиваленти	195	285

Финансови активи по справедлива стойност през печалбата и загубата	284	263
	479	548

Кредитният риск относно пари и парични еквиваленти се счита за несъществен, тъй като контрагентите са банки с добра репутация и висока външна оценка на кредитния рейтинг.

Паричните средства в банката попечител са както следва:

	2019		2018	
	Рейтинг към 31.12.2019 г.	Салдо към 31.12.2019 г. в хил.лв.	Рейтинг към 31.12.2018 г.	Салдо към 31.12.2018 г. в хил.лв.
Юробанк България АД	BBB-	195	BBB-	285

- Фондът е изложен на кредитен риск във връзка с финансовите инструменти, отчитани по справедлива стойност през печалбата и загубата, който е ограничен до размера на балансовата стойност на финансовите активи, признати към датата на финансовия отчет. Кредитният риск относно вземанията, паричните средства и паричните еквиваленти се счита за несъществен, тъй като контрагентите са банки с добра репутация и висока външна оценка на кредитния рейтинг.
- Фондът не е предоставял финансови активи като обезпечение, нито е получавал активи като обезпечение или друго кредитно подобрение през 2019 г.

Ръководството на Управляващото дружество счита, че всички гореспоменати финансови активи, които не са обезценявани през представените отчетни периоди, са финансови активи с висока кредитна оценка.

Фондът редовно следи за навременното получаване на дължимите парични суми, като информацията се използва за анализ на кредитния риск на контрагентите.

Фондът няма обезпечения, държани като гаранция за финансовите си активи.

3. Анализ на ликвиден риск

За да се избегнат ликвидни проблеми, се извършва контрол и оценка на ликвидността и паричните потоци на Фонда, като се предприемат и активни действия като поддържане на депозит „на виждане”, краткосрочни депозити до 3 месеца.

Върху ликвидността на Фонда се извършва ежедневно наблюдение. Предвид задължението за предявяване на дялове за обратно изкупуване всеки работен ден Управляващото дружество следи изходящите и входящи парични потоци на седмична, месечна база.

При констатиране на ликвидни проблеми е изградена процедура по уведомяване на заинтересованите лица – лицето отговорно за управлението на риска, инвестиционния консултант, съвета на директорите.

През отчетния период ликвидните средства са били над 10% от нетната стойност на активите, което е показателно, че през периода Фондът не е бил изложен на съществено намаляване на ликвидните му средства.

От започване на дейността на Фонда не е отчетен недостиг на ликвидни средства или затруднения при покриване на задълженията му.

През отчетния период фондът не е ползвал външни източници за осигуряване на ликвидни средства, като е изпълнявал своите текущи задължения в срок.

Всички пасиви на Фонда са нелихвоносни и са с остатъчен матуритет до 1 месец.

Матуритетната структура по остатъчен срок по балансова стойност на активите и пасивите е изготвен според договорните падежи за депозити и ценни книжа:

към 31.12.2019 г.	до 3 месеца	Без матуритет	Обща сума
	хил. лв.	хил. лв.	хил. лв.
Пари и парични еквиваленти	-	195	195
Акции	-	279	279
Вземания по сключени сделки с акции с неприключил сетълмент	5	-	5
Общо активи	5	474	479
Текущи задължения	1	-	1
Общо пасиви	1	-	1

УД и Фондът следват задълженията за ликвидност съгласно нормативна уредба за ликвидни средства, с които Фондът трябва постоянно да разполага. През 2019 г. ликвидните средства са били винаги над нормативно определения минимум и не са ползвани външни източници на ликвидни средства. Ежемесечно се сравнява позицията на фонда във всяка една акция спрямо средно дневния изтъргуван обем на борсата. На тази консервативна база може да се предположи, че в рамките на 10 дни, 83% от средствата могат да бъдат изтеглени. Цифрата отчита и стандартния сетълмент.

Сумата на Текущите задължения в таблицата за матуритетната структура по остатъчен срок по балансова стойност е равен на сумата на недисконтираните изходящи парични потоци.

Към 31 декември 2019 г. задълженията на Фонда възлизат на 1 267 лв., дължими към Управляващото дружество, банка депозитар и инвестиционният посредник на фонда и са погасени изцяло в началото на 2020 г.

4. Анализ на оперативния риск

Фондът е изложен на оперативни рискове, като например риск за попечителството. Попечителски риск е рискът от загуба на ценни книжа, държани на отговорно пазене, по повод на несъстоятелност или небрежност на попечителя. Въпреки че е налице подходяща правна рамка, която премахва риска от загуба на стойността на ценните книжа, държани от попечителя, в случай на неплатежоспособност на Фонда, възможността на Фонда да прехвърли ценни книжа може временно да бъде нарушена.

Информация съгласно насоките на CESR за измерване на риска и изчисляване на обща рискова експозиция и риска на насрещната страна при колективните инвестиционни схеми (The CESR Guidelines 10-788)

УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД не използва метода „стойност под риск“ (VaR) при изчисляването на общата рискова експозиция на управляваните от него колективни инвестиционни схеми.

Съгласно Правилата и Проспекта при управлението на ДФ „Алфа Индекс Имоти“, УД измерва общия риск на портфейла чрез историческата волатилност на цената на дяловете чрез стандартно отклонение. УД следи ежедневно ограниченията на инвестициите по групи финансови инструменти, описани в Правилата и Проспекта на фонда. Общата рискова експозиция на Фонда се изчислява най-малко един път месечно, а при необходимост може да се изчислява и по-често. Стандартно отклонение (историческата волатилност на котировките) - използва се за изчисление на ценовия риск за всяка една компания на база цените на дневна база, когато има сделки през последната една година. Когато няма данни за сделки през изминалата година се използват данните за BG REIT. Коментираният индекс има стойности от 0,44% за стандартното отклонение и 6,84% за историческа волатилност. С помощта на стандартно отклонение и историческа волатилност се измерва и общият риск, който е 7,49% когато се използват дневните данни и 6,63% ако се използват седмични данни (респективно данните от последната сесия за седмицата). Така общият риск на портфейла възлиза на 6,63, измерен чрез ануализирано стандартно отклонение за годината на база последния работен ден в седмицата за последната 1г.

Отдел „Контрол и управление на риска“ при осъществяване на своите задължения използва коефициент за историческа волатилност. Наблюдението се прави на база измерването на стандартното отклонение на седмичните изменения за период обхващащ 2 години.

Управляващото дружество използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения риск, свързан с всяка ценна книга, която е базирана на лихвен процент.

УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД не извършва хеджиращи операции, имащи за цел да намалят валутния риск, тъй като „Алфа Индекс Имоти“ инвестира в инструменти, деноминирани в твърда валута.

Управляващото дружество използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения риск, свързан с всяка ценна книга, която е базирана на лихвен процент.

Стойността на портфейла подложена на сетълмент риск към края на отчетния период е 0%.

f) Политика и процедури за управление на капитала

Целите на Управляващото дружество по отношение управлението на капитала са:

- Постигане на доходност съразмерна с поемането на минимален риск за инвеститорите;
- Поддържане на висока ликвидност с цел навременното погасяване на задължения към инвеститори, които биха възникнали при предявяване на дялове за обратно изкупуване;
- Адекватно съотношение между вложените парични средства в ценни книжа и паричните инструменти.

Управлението на капитала на Фонда, използването му за генериране на доход се извършва от инвестиционния консултант на Управляващото дружество в съответствие с нормативната уредба, Проспекта и Правилата на Фонда, под наблюдението на отдел „Нормативно съответствие и вътрешен контрол“, отдел „Контрол и управление на риска“ и активното взаимодействие с отдел „Счетоводство“ съгласно правилата за вътрешната структура и вътрешния контрол на Управляващото дружество.

За ДФ „Смарт Тех“:

Промени в броя дялове в обръщение

	Брой
Брой дялове към 31.12.2018 г.	1 312 502.7891
Брой емитирани дялове	17 705.6413
Брой обратно изкупени дялове	56 163.1147
Дялове в обръщение към 31.12.2019 г.	1 274 045.3157

Дейността по управлението на рисковете се извършва ежедневно, като се спазват всички нормативни изисквания и вътрешните правила за управление на риска. При оценката на риска се прилагат подходящи измерители, като стойностите им се анализират ежедневно и се следят ограниченията и действащите лимити.

Съществен риск на този етап от развитието на Фонда е наличието на по-големи инвеститори притежаващи значителен дял от дяловете в обръщение на Фонда, чието изтегляне от Фонда би могло да доведе до ликвидни проблеми.

Основен риск за дейността на Фонда е понижаване на пазарните цени на притежаваните финансови инструменти, които към 31 декември 2019 г. са близо 82% от активите на Фонда. Подобно развитие би довело до отчитане на преоценъчни загуби и съответното намаляване на нетната стойност на активите.

Инвеститорите във Фонда са изложени на валутен риск, поради факта, че преобладаващата част от активите, притежавани от Фонда, са деноминирани във валута, различна от лев и евро. Към 31.12.2019 г. 61 % от активите на Фонда са деноминирани в щатски долари. УД следи този

риск, като има възможността да хеджира при необходимост валутния риск. Валутен риск би настъпил и при промяна на съотношението лев към евро, за което Управляващото дружество няма информация.

Според вижданията на Управляващото дружество, Фондът е редуцирал кредитния риск (риск от невъзможност на издателя на ценни книжа да изпълни своите парични задължения) до минималното, чрез извършвания кредитен анализ, диверсификацията на инвестициите, наблюденията на събитията и тенденциите в икономическите и политическите условия. Въпреки това няма сигурност, че тези действия ще предотвратят загуби, възникнали от кредитен риск.

От началото на дейността си Фондът не е сключвал хеджиращи сделки.

Вследствие на използването на финансови инструменти Фондът е изложен на пазарен риск и по-конкретно на риск от промени във валутния курс, лихвен риск и ценови риск:

1. Анализ на пазарния риск

За следенето на пазарния риск ежедневно се изчислява модифицирана дюрация и стандартно отклонение на портфейла. Предвид липсата на обеми, сделки и котировки на пазара на облигациите следва да се има предвид, че статистическите модели за измерване на риска могат да не измерват риска адекватно както при един активен пазар.

За намаляване на пазарния риск дължащ се на промени в цените на капиталовите инструменти, Управляващото дружество се стреми максимално да диверсифицира инвестициите в портфейла спрямо определен икономически сектор, икономическа структура или емитент. Подробна информация за инструментите, в които Управляващото дружество може да инвестира активите на Фонда е включена в Проспекта и правилата на Фонда.

За периода от създаване на Фонда до 31 декември 2019 г., предвид характера, структурата и обема на инвестициите, не е преценено като необходими и целесъобразно извършването на хеджиране на риска.

За избягване на риска от концентрация, Управляващото дружество се стреми да спазва заложените ограничения за инвестиране на активите на Фонда.

Основните разновидности на пазарния риск – валутен, лихвен и ценови, на които е изложен Фондът в своята дейност, са разгледани по-долу.

1.1. Валутен риск

Сделките на Фонда се осъществяват в български лева, евро и долар. Чуждестранните транзакции на Фонда са деноминирани в евро и долари. Към датата на приемане на финансовия отчет България продължава да има фиксиран курс към еврото, което премахва в значителна степен валутния риск. Такъв риск би възникнал при промяна на нормативно определения курс 1 евро към 1.95583 лв., за което Управляващото дружество не разполага с информация

Финансовите активи и пасиви, които са деноминирани в чуждестранна валута и са преизчислени в български лева към датата на Баланса, са както следва:

	2019	2018
	'000 лв	'000 лв
Пазарна стойност		
Финансови активи, деноминирани в евро	139	119
Финансови активи, деноминирани в долари	383	126
	522	245

Представената по-долу таблици показват чувствителността на годишния нетен финансов резултат и на нетните активи, принадлежащи на инвеститорите в дялове към вероятна промяна на валутният курс на българския лев спрямо щатския долар.

Всички други параметри са приети за константни. Анализът на чувствителността се базира на инвестициите на Фонда в акции деноминирани в щатския долар, държани към края на отчетния период.

В хил. лв.	Повишение на курса на българския лев		Понижение на курса на българския лев	
	Нетен финансов резултат	Нетни активи	Нетен финансов резултат	Нетни активи
	(4)	(4)		
Щатски долари (+/- 1.9%)			4	4
Общ ефект	(4)	(4)	4	4

1.2. Лихвен риск

Лихвеният риск е рискът, възникващ от изменения в преобладаващите пазарни равнища на лихвените проценти, който има две основни разновидности:

- риск от изменение на пазарната цена на лихвоносни финансови инструменти във връзка с изменение на пазарните лихвени проценти;
- риск от намаление/увеличение на лихвените плащания по лихвоносни активи/пасиви във връзка с промяна на пазарните лихвени проценти.

Договорният фонд не използва кредитно финансиране за дейността си и няма други лихвоносни пасиви, които биха могли да бъдат изложени на лихвен риск.

Финансовите активи, притежавани от Договорния Фонд, могат да се определят в две категории за целите на анализа на лихвения риск:

- Притежавани облигации;

Притежаваните облигации са с лихвен процент 6.5%.

- Парични инструменти и еквиваленти.

Чувствителността на ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти се измерва чрез дюрацията, като УД използва метода на модифицираната дюрация за измерване на лихвения риск. Фондът не използва кредитно финансиране за дейността си, поради което пасивите на Фонда не са изложени на лихвен риск.

Лихвеният риск възниква от ефектите на колебанията в преобладаващите нива на пазарите лихвени проценти върху справедливата стойност на финансовите активи и пасиви и бъдещия паричен поток (риск от лихвения процент по справедлива стойност) и/или плаващ лихвен дълг, който излага на риск от лихвен риск по паричните потоци.

1.3. Ценови риск

Основният ценови риск, на който е изложен Фондът е свързан с инвестициите в капиталови ценни книжа. Справедливата стойност на тези финансови инструменти се влияе от промени в пазарните равнища на съответните ценни книжа, което от своя страна рефлектира върху доходността на Фонда.

Към края на отчетния период – 31.12.2019 г. търгуемите финансови инструменти формират 82% от активите на Фонда. С цел редуциране на ценовия риск Фондът диверсифицира портфейла си от финансови инструменти, спазвайки инвестиционните ограничения.

β -коефициентът към индексите на съответните пазари. Традиционно технологичният сектор е със стойности над 1, което отразява по големи ценови движения на съответната акция спрямо средното на съответния представителен за пазара индекс.

2. Анализ на кредитния риск

Излагането на Фонда на кредитен риск е ограничено до размера на балансовата стойност на финансовите активи, признати към датата на отчета, както е посочено по-долу:

	2019	2018
	‘000 лв.	‘000 лв.
Групи финансови активи – балансови стойности:		
Дългови инструменти по амортизирана стойност		
Вземания по лихви и други вземания	-	2
Пари и парични еквиваленти	111	100

Финансови активи по справедлива стойност през печалбата и загубата

569

Финансови активи по ликвидационна стойност

517

-

628

671

Кредитният риск относно пари и парични еквиваленти се счита за несъществен, тъй като контрагентите са банки с добра репутация и висока външна оценка на кредитния рейтинг.

Ръководството на Управляващото дружество счита, че всички гореспоменати финансови активи, които не са обезценявани през представените отчетни периоди, са финансови активи с висока кредитна оценка.

Паричните средства в банката попечител са както следва:

	2019		2018	
	Рейтинг към 31.12.2019 г.	Салдо към 31.12.2019 г. в хил.лв.	Рейтинг към 31.12.2018 г.	Салдо към 31.12.2018 г. в хил.лв.
Юробанк България АД	BBB-	111	BBB-	100

Фондът редовно следи за навременното получаване на дължимите парични суми, като информацията се използва за анализ на кредитния риск на контрагентите.

Фондът няма обезпечения, държани като гаранция за финансовите си активи.

3. Анализ на ликвиден риск

За да се избегнат ликвидни проблеми, се извършва контрол и оценка на ликвидността и паричните потоци на Фонда, като се предприемат и активни действия като поддържане на депозит „на виждане”, краткосрочни депозити до 3 месеца.

Върху ликвидността на Фонда се извършва ежедневно наблюдение. Предвид задължението за предявяване на дялове за обратно изкупуване всеки работен ден Управляващото дружество следи изходящите и входящи парични потоци на седмична, месечна база.

При констатиране на ликвидни проблеми е изградена процедура по уведомяване на заинтересованите лица – лицето отговорно за управлението на риска, инвестиционния консултант, съвета на директорите.

През отчетния период ликвидните средства са били над 10% от нетната стойност на активите, което е показателно, че през периода Фондът не е бил изложен на съществено намаляване на ликвидните му средства.

От започване на дейността на Фонда не е отчетен недостиг на ликвидни средства или затруднения при покриване на задълженията му.

През отчетния период фондът не е ползвал външни източници за осигуряване на ликвидни средства, като е изпълнявал своите текущи задължения в срок.

Всички пасиви на Фонда са нелихвоносни и са с остатъчен матуритет до 1 месец.

Матуритетната структура по остатъчен срок по балансова стойност на активите и пасивите е изготвен според договорните падежи за депозити и ценни книжа:

към 31.12.2019 г.	до 3 месеца	От 2 до 5 години	Без матуритет	Обща сума
	хил. лв.	хил. лв.	хил. лв.	хил. лв.
Пари и парични еквиваленти	-	-	111	111
Акции	-	-	507	507
Облигации	-	10	-	10
Общо активи	0	10	618	628
Текущи задължения	1	-	-	1
Общо пасиви	1	-	-	1

УД и Фондът следват задълженията за ликвидност съгласно нормативна уредба за ликвидни средства, с които Фондът трябва постоянно да разполага. През 2019 г. ликвидните средства са били винаги над нормативно определения минимум и не са ползвани външни източници на ликвидни средства.

Към 31 декември 2019 г. задълженията на Фонда възлизат на 1 396 лв., дължими към Управляващото дружество и банката депозитар за указаните от тях услуги и са погасени изцяло в началото на 2020 г.

4. Операционен риск

Фондът е изложен на операционни рискове, като например риск за попечителството. Попечителски риск е рискът от загуба на ценни книжа, държани на отговорно пазене, по повод на несъстоятелност или небрежност на попечителя. Въпреки че е налице подходяща правна рамка, която премахва риска от загуба на стойността на ценните книжа, държани от попечителя, в случай на неплатежоспособност на Фонда, възможността на Фонда да прехвърли ценни книжа може временно да бъде нарушена.

Информация съгласно насоките на CESR за измерване на риска и изчисляване на обща рискова експозиция и риска на насрещната страна при колективните инвестиционни схеми (The CESR Guidelines 10-788)

УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД не използва метода „стойност под риск“ (VaR) при изчисляването на общата рискова експозиция на управляваните от него колективни инвестиционни схеми.

Съгласно Правилата и Проспекта при управлението на ДФ „Смарт Тех“, УД измерва общият риск на портфейла чрез историческата волатилност на цената на дяловете измерена чрез стандартно отклонение. Стандартното отклонение показва колко волатилна е стойността на дяловете спрямо средната им стойност. Отдел „Контрол и управление на риска“ стриктно наблюдава движението на показателя и изчислява Общата рискова експозиция на ФОНДА най-малко един път дневно, а при необходимост може да се изчислява и по-често. Общият риск на портфейла възлиза на 11,93% измерен чрез ануализирано стандартно отклонение за годината.

УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД не е извършвало хеджиращи операции.

Управляващото дружество използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения риск, свързан с всяка ценна книга, която е базирана на лихвен процент.

Стойността на портфейла подложена на сетълмент риск към края на отчетния период е 0%.

g) Политика и процедури за управление на капитала

Целите на Управляващото дружество по отношение управлението на капитала са:

- Постигане на доходност съразмерна с поемането на минимален риск за инвеститорите;
- Поддържане на висока ликвидност с цел навременното погасяване на задължения към инвеститори, които биха възникнали при предявяване на дялове за обратно изкупуване;
- Адекватно съотношение между вложените парични средства в ценни книжа и паричните инструменти.

Управлението на капитала на Фонда, използването му за генериране на доход се извършва от инвестиционния консултант на Управляващото дружество в съответствие с нормативната уредба, Проспекта и Правилата на Фонда, под наблюдението на отдел „Нормативно съответствие и вътрешен контрол“, отдел „Контрол и управление на риска“ и активното взаимодействие с отдел „Счетоводство“ съгласно правилата за вътрешната структура и вътрешния контрол на Управляващото дружество.

Допълнителни събития настъпили в процеса на изготвяне на Годишния доклад с информация относно управлението на риска по чл. 43 от НАРЕДБА 44 относно ДФ „АЛФА ИНДЕКС ИМОТИ“, ДФ „АЛФА SOFIX ИНДЕКС“ и ДФ „СМАРТ ТЕХ“:

1. На 20.02.2020г. на основание чл. 46, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1, изречение първо, предложение последно, във връзка с чл. 27, ал. 1, т. 16 от Правилата на Договорен фонд „Смарт Тех“ Съветът на директорите на УД „Алфа Асет Мениджмънт“ ЕАД взе решение за прекратяване на фонда и неговата ликвидация по реда на ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44 за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (Наредба № 44). На същото заседание на основание чл. 58, ал. 1 във връзка с чл. 31, ал. 1, изречение първо, предложение последно, във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 16 от Правилата на Договорен фонд „Алфа Индекс Имоти“ Съветът на директорите взе решение за прекратяване на фонда и неговата ликвидация по реда на ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44 за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми,

управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (Наредба № 44).

2. В началото на 2020 г. поради разпространението на нов коронавирус (Covid-19) в световен мащаб се появиха затруднения в бизнеса и икономическата дейност на редица предприятия и цели икономически отрасли. На 11.03.2020 г. Световната здравна организация обяви и наличието на пандемия от коронавирус (Covid-19). На капиталовите пазари през последните седмици се наблюдава рязко повишаване на нивото на пазарната волатилност, породено в основната си част от разпродажби на активи и ребалансиране на портфейли на големи институционални инвеститори, което доведе и до значителен спад в доходността на основните борсови индекси.

Ситуацията и предприетите мерки от държавните власти са изключително динамични, поради което отдел „Контрол и управление на риска“ счита, че въздействието му би могло да доведе до волатилност на пазарния и ценови риск, свързан с финансовите активи на фондовете.